

MISSIO SAVO
 Kohtavaara 26.6.2010
 Raamattutunti: Väinö Hotti

EPÄMUODIKAS SAARNAAJA

JORDANIN HERÄTYS

Johannes Kastajan ajassa olivat selvät herätyksen tuntomerkit. Tätä liikehdintää voidaan nimittää Jordanin herätykseksi.

Herätys – epämuodikasta

Joskus 60-luvulla (Muroman aikoihin) kirkolliset linjat olivat: HERÄTYSKRISTILLISYYS ja KASVATUSKRISTILLISYYS. Nyt tämä linjajako on pitkälti ”menneen talven lumia”. Kirkollinen kasvatuskristillisuus on vetänyt pitemmän korren. Näyttää siltä, että kaikki herätysliikkeetkin ovat pitkälti ”kirkollistuneet”. Tuskin monikaan näistä olisi tänään valmis pestaamaan Johannes Kastajaa kenttätöihin. Harvat ovat valmiit kantamaan roponsa herätysjulistajan elatukseksi; ehkä he tänäänkin helposti putoavat Johannes Kastajan ruokavaliolle. Koskaan ei herätystä kannattavien joukko ole ollut vallan päällä.

”Herätyskristillisuus on aina kasvatuskristillisyyttä ja päinvastoin. Mutta mistä on kotoisin sellainen kasvatuskristillisuus, jossa kukaan ei herää, ei kukaan tee parannusta eikä kukaan synny uudestaan. Siinä taidetaan kasvattaa syntymättömiä” (Niilo Tuomenoksa).

Jordanin herätyksen taustaa:

1. Jumalan valinta jo ennen syntymää: ”Sillä hän on oleva suuri Herran edessä; **viiniä ja väkijuomaa hän ei juo, ja hän on oleva täytetty Pyhällä Hengellä hamasta äitinsä kohdusta**” (Luuk.1:15). Tänäpä on syytä korostaa väkijuomista vapaata elämäntapaa. Hiljattain on julkaistu tutkimus, jonka mukaan alkoholin kulutus on voimakkaasti lisääntynyt 40 vuodessa. Miesten kohdalla kulutus on kaksinkertaistunut, mutta naisten kohdalla peräti kuusinkertaistunut. Absolutisteja oli naisissa v.1968 n.40 %, tänään enää 10 %.

2. Jumalan lähettäjä: ”**Oli mies, Jumalan lähettäjä; hänen nimensä oli Johannes**” (Joh.1:6). Johanneksella oli Jumalan antama valtakirja työhönsä. Tästä johtuen Johannes Kastajalla oli ”sanoma”.

3. Erämaakoulu. Johannes ei ollut ”tiimityöskentelijä”. Hän seurusteli Jumalansa kanssa jatkuvasti. Tästä oli seurauksena, että hänellä oli sanoma taivaasta.
”Jos he olisivat seisoneet minun neuvottelussani, niin he julistaisivat minun sanani kansalleni ja kääntäisivät heidät pois heidän pahalta tieltään ja pahoista teoistansa” (Jer.23:22).

4. Pyhät Kirjoitukset. Johanneksella tuskin oli muuta luettavaa erämaassa kuin VT:n kirjoitukset. Hän ammensi ruokansa ja voimansa profeetallisesta sanasta.

5. Herra sana tuli hänelle. ”siihen aikaan kun Hannas oli ylimmäisenä pappina, ynnä myös Kaifas, tuli Jumalan sana Johannekselle, Sakariaan pojalle, erämaassa” (Luuk.3:2).

”Kuinka tuo `sana` tuli, sitä ei kerrota. Tuliko se tuulessa ja myrskyssä vaiko vienossa tuulenhyminässä, sitä ei tiedetä. Makasiko nuori profeetta kasvoillaan erämaan hiekassa, vai katseliko hän yön hiljaisuudessa suuria, kaukaisia tähtiä silloin, kun Herran sana tuli, se jää profeetan ja suuren Jumalan salaisuudeksi” (Johannes Virtanen), Rampana taivaaseen, s.14).

5. Parannussaarna. Johannes saarnasi parannusta kaikille luokseen tuleville. Se sattui ihmisten sydämiin ja synnytti omantunnon herätyksen.

”Sitä sanomaa ei ollut helppo julistaa. Sillä kyllähän saarnaaja itsekin tiesi, millainen taisteluhaaste tuollainen julistus oli. Että ihminen tekee mitä vain, mutta on peräti vastahakoinen parannukseen, sen tuo karkea-asuinen julistaja tiesi. Ja noiden sukuyhpeiden `Aabrahamin lasten` nimittäminen `kyykäärmeen sikiöiksi` oli sentään niin rohkeaoitteista julistusta, ettei ollut ihme, että tuollaisen julistajan päivät päättyivät mestauspölkylä. Maailman ihminen on kautta aikojen vihannut totuuden puhujaa. Samalla kun jumalaton ihminen sisäisesti tuntee vääryytensä, hän vihastuu silmittömästi, jos tuosta vääryydestä nuhdellaan. Se on samaa kuin koskettaa arkaa mätäpaisetta” (emt. s.15).

6. Yksinkertaisuus. Johannes Kastaja oli yksinkertainen puvussaan, ruokailussaan ja saarnassaan. Hän ei käyttänyt mitään ylimääräistä rekvisiittaa, joka olisi voinut olla viemässä ihmisiä sivuasioihin, pelastuksesta ja Sanasta.

HERÄTYKSEN TUNTOMERKIT

1. Kansa liikkeellä. ”Silloin vaelsi hänen tykönsä Jerusalemin ja koko Juudean ja kaikki Jordanin ympäristö” (Matt.3:5). Tapahtui taivaallinen ”liikekannallepano”. Tuli poltti sydämissä, ihmiset eivät voineet enää jäädä entiseen oloonsa ja eloonsa. Mainoskampanjointia ei tarvittu; Johannes veti magneetin tavoin ihmisiä luokseen.

2. Syntien tunnustaminen. ”ja hän kasto i heidät Jordanin virrassa, kun he tunnustivat syntinsä” (Matt.3:6). Todelliseen herätykseen liittyy aina synnintunto ja syntien tunnustaminen. ”Joka rikkomuksensa salaa, se ei menesty; mutta joka ne tunnustaa ja hylkää, se saa armon” (Snl.28:13).

3. Kaste korostuu aina oikeassa herätyksessä. **Oikea kaste** on kaste Kristukseen:

”Sillä kaikki te, jotka olette **Kristukseen kastetut**, olette Kristuksen päällemme pukeneet” (Gal.3:27).

1. Mitä siis sanomme? Onko meidän pysyttävä synnissä, että armo suureksi tulisi?
2. Pois se! Me, jotka olemme kuolleet pois synnistä, kuinka me vielä eläisimme siinä?
3. Vai ettekö tiedä, että me kaikki, jotka **olemme kastetut Kristukseen Jeesukseen**, olemme hänen kuolemaansa kastetut?” (Room.6:1-3).

Kaste liittyy kaikki uskovat ihanasti Kristukseen ja toinen toisiinsa. Oikea kaste yhdistää, väärä kaste erottaa; luo karsinoita. Oikea kaste tekee **ekkklesialaisia**, väärää kaste tekee **kuppikuntalaisia ja lahkolaisia** (-laisia ja -läisiä).

Kohde ratkaisee

Mihin olet kastettu? Kehen olet kastettu? Korintossa oli ilmeinen vaara erilaisten porukoiden syntymiseen. Taustalla oli ilmeisesti kasteriita. Toiset pitivät Pietarin kastetta pätevämpänä toiset taas Apolloksen. Paavali nuhteli heitä. Hän ei halunnut omasta puolestaan antaa vettä lahkolaismylyyn, vaan pidättäytyi lähes tyystin kastamisesta.

”Onko Kristus jaettu? Ei kaiketi Paavali ole ristiinnaulittu teidän edestänne? Vai oletteko te kastetut Paavalin nimeen? Minä kiitän Jumalaa, etten ole kastanut teistä ketään muita kuin Krispuksen ja Gaiuksen, niin **ettei kukaan saata sanoa, että te olette minun nimeeni kastetut**. Kastoinhan tosin Stefanaankin perhekunnan; sitten en tiedä, olenko ketään muuta kastanut” (1. Kor.1:13-16).

Paavali ilmaisee, että oleellinen kasteessa on kasteen kohde, objekti: **kenen nimeen on kastettu**.

Seurakunta on yksi

Kaste on yksi, kaste Jeesukseen. ”**yksi Herra, yksi usko, yksi kaste**” (Ef.4:5). Ei ole erikseen lapsikastetta ja aikuiskastetta (uskovien kastetta). On vain **kaste Kristukseen, KRISTUS-KASTE!**

Kaste yhdisti Jordanin herätyksessä, kaste yhdisti alkuseurakunnan, kaste yhdistää tänäänkin. Siitä ei tule missään tapauksessa vaieta, mutta siitä tulee opettaa oikein - raamatullisesti.

Oikein kastettu on se, joka on kasteessa elimellisesti liitetty **SEKÄ KRISTUKSEEN ETTÄ KRISTUKSEN SEURAKUNTAAN, EKKLESIAAN!** Tämähän on oikeastaan sama asia, koska seurakunta on **KRISTUKSEN RUUMIS**.

Väärin kastettu on se, jonka kaste liittyy johonkin ryhmäkuntaan tai lahkoon. Tällaisia ”pilallekastettuja” meidän tulee karttaa: **Kavahtakaa noita koiria, kavahtakaa noita pahoja työntekijöitä, kavahtakaa noita pilalleleikattuja**” (Fil.3:2). Jos Herran edessä koet tämän karmean totuuden, että olet ”pilallekastettu”, tilanne ei ole toivoton. Älä kiirehdi ottamaan uutta kastetta. Simon-noita oli saanut ”uskovien kasteen”, mutta Simonin kohdalla se oli harakiri:

18. Mutta kun Simon näki, että Henki annettiin sille, jonka päälle apostolit panivat kätensä, toi hän heille rahaa

19. ja sanoi: "Antakaa minullekin se valta, että kenen päälle minä käteni panen, se saa Pyhän Hengen".

20. Mutta Pietari sanoi hänelle: "Menkөөt rahasi sinun kanssasi kadotukseen, koska luulet Jumalan lahjan olevan rahalla saatavissa.

21. Ei sinulla ole osaa eikä arpaa tähän sanaan, sillä sinun sydämesi ei ole oikea Jumalan edessä.

22. Tee siis parannus ja käänny tästä pahuudestasi ja rukoile Herraa - jos ehkä vielä sinun sydämesi ajatus sinulle anteeksi annetaan.

23. Sillä minä näen sinun olevan täynnä katkeruuden sappea ja kiinni vääryyden siteissä” (Apt.8:18-23).

Väärä kaste tekee lahkolaisen (vain me olemme oikeassa).

Jos jonkun kaste ei ole mennyt aivan Raamatun nuottien mukaan, se on valitettavaa. Uutta kastetta ei kuitenkaan tarvita, mutta parannuksen tekeminen kylläkin. Jos olet kastettu johonkin ryhmäkuntaan (lahkoon), parannuksen tekeminen tässä asiassa merkitsee sitä, että muutat mielesi, ja

tunnustat: minut kastettiin silloin Herran seurakuntaan, EKKLESIAAN. Tästä pidä kiinni – ja sitä tunnusta! HERRAN SEURAKUNTA ON YKSI!

4. Raja-aidat kaatuvat.

”Sillä hän on meidän rauhamme, hän, joka teki molemmat yhdeksi ja purki erottavan väliseinän, nimittäin vihollisuuden” (Ef.2:14).

26. Sillä te olette kaikki uskon kautta Jumalan lapsia Kristuksessa Jeesuksessa.

27. Sillä kaikki te, jotka olette Kristukseen kastetut, olette Kristuksen päällemme pukeneet.

28. Ei ole tässä juutalaista eikä kreikkalaista, ei ole orjaa eikä vapaata, ei ole miestä eikä naista; sillä **kaikki te olette yhtä Kristuksessa Jeesuksessa** (Gal.3:26-28).

”Ja tässä ei ole kreikkalaista eikä juutalaista, ei ympärileikkausta eikä ympärileikkaamattomuutta, ei barbaaria, ei skyyttalaista, ei orjaa, ei vapaata, **vaan kaikki ja kaikissa on Kristus**” (Kol.3:11).

Jeesuksen kuolema ristillä purki erottavan väliseinän Jumalan ja ihmisen väliltä, mutta myös kaatoi maahan kaikki ihmisiä erottavat raja-aidat.

Tuli ei kunnioita rajoja!

”Minä kastan teidät vedellä parannukseen, mutta se, joka minun jäljessäni tulee, on minua väkevämpi, jonka kenkiäkään minä en ole kelvollinen kantamaan; hän kastaa teidät **Pyhällä Hengellä ja tulella**” (Matt.3:11).

”Tulta minä olen tullut heittämään maan päälle; ja kuinka minä tahtoisinkaan, että se jo olisi syttynyt!” (Luuk.12:49).

Pyhä Henki merkitsee **tuulta** ja **tulta**. Tuli on hyvä renki, mutta huono isäntä. Missä tuli pääsee valloilleen, sen pysäyttäminen on erittäin vaikeaa. ”Tulella on tulen tie – se sytyttää lähimmän.”

Herätys ei tunne eikä tunnusta rajoja. Tämä on historiallinen totuus. Niilo Yli-Vainion tapaus on tästä eräs esimerkki. Helluntain tuli ja tuuli yhdistävät. Kaikki lähtevät pelastusta yhdessä etsimään. Papit ja maallikot löydetään samoilta pahnoilta. Rikkaat ja köyhät, oppineet ja oppimattomat, nuoret ja vanhat ovat yhtä suurta Jumalan perhettä.

Kun herätys käy, silmät avautuvat näkemään HERRAN SEURAKUNTA ON YKSI! Nyt ei rakasteta ”yli rajojen” vaan ”ilman rajoja”. Kaikki syyt, jotka pitävät uskovat erillään (kaste mukaan luettuna), ovat TEKOSYITÄ!

Taivaassako vasta?

Monet tyrmäävät ajatuksen ekklesia-yhteydestä sanoen: ”Se toteutuu vasta taivaassa.” Heille on syytä huomauttaa:

1) Jeesus rukoili nimenomaan maanpäällisen yhteyden puolesta: ”Uuden käskyn minä annan teille, että rakastatte toisianne, niinkuin minä olen teitä rakastanut - että tekin niin rakastatte toisianne.

Siitä kaikki tuntevat teidät minun opetuslapsikseni, jos teillä on keskinäinen rakkaus” (Joh.13:34-35).

20. Mutta en minä rukoile ainoastaan näiden edestä, vaan myös niiden edestä, jotka heidän sanansa kautta uskovat minuun,

21. että he kaikki olisivat yhtä, niinkuin sinä, Isä, olet minussa ja minä sinussa, että hekin meissä olisivat, niin että maailma uskoisi, että sinä olet minut lähettänyt.

22. Ja sen kirkkauden, jonka sinä minulle annoit, minä olen antanut heille, että he olisivat yhtä, niinkuin me olemme yhtä -

23. minä heissä, ja sinä minussa - että he olisivat täydellisesti yhtä, niin että maailma ymmärtäisi, että sinä olet minut lähettänyt ja rakastanut heitä, niinkuin sinä olet minua rakastanut (Joh.17:20-23).

2) Alkuseurakunta oli yhtä. Heistä sanottiin: ”Katsokaa, kuinka he rakastavat toisiansa.” ”Ja uskovaisten suuressa joukossa oli yksi sydän ja yksi sielu” (Apt.4:32).

3) Kirkkohistoria todistaa, herätys yhdistää.

5. Kokonainen Raamattu

Ehkä on syytä aluksi mainita eri käännösten pätevydestä ja ohjeellisuudesta. **K.O. Syväntö** kirjoittaa:

”Jos vertaa esim. englantilaisen King James – Raamatun tekstiä suomalaiseen, huomaa käännöksissä suuria eroja. Tuo ns. ”Jaakon käännös” on erinomaisen hyvä ja tarkka. Se on säilyttänyt valta-asemansa englannin kieltä puhuvassa maailmassa jo yli 350 vuotta. Suomalainen koko Raamattu ilmestyi ensi kerran vuonna 1642. Sen jälkeen siitä on otettu monia käännöksiä, jotka ovat olleet tarpeen kielenkin kehittymisen kannalta. Mutta eräs merkittävä tosiasia jää: Mitä vanhempi käännös, sitä uskollisempi se on ollut alkutekstille.”

Siellä, missä Raamattu on täysinäisenä ja kokonaisvaltaisena esillä, syntyy herätystä. Keskuudessamme on löydettävissä **kolmenlaista** suhtautumista Raamattuun.

1. Vain Raamatun suuret linjat ovat ohjeellisia. Raamatussa ei ole yksityiskohtaisia elämänohjeita, Raamattu ei ole moraalin ja etiikan käsikirja. Raamatulla ei saa ”lyödä päähän”. Tämän näkemyksen takana on liberaaliteologia, joka kautta vuosikymmenten on tehnyt kaikkensa nakertaakseen Raamatun luotettavuutta ja viedäkseen siltä arvovallan. Liberaaliteologian eräs keskeisiä perusväittämiä on, että Raamattu on tiukasti aikaansa sidottu. Sen ovat kirjoittaneet tavalliset ihmiset. Raamattu ei ole Jumalan ilmoitusta. Meidän tulee tulkita sitä omalle ajallemme. Tämä ”tulkinta” on teologien jalo ja kunniakas tehtävä. Pappesjärjestelmän tarvitaan lähinnä juuri tulkintaa varten – maallikot eivät siihen pysty. Tältä pohjalta nousee pitkälti pappisviran imago. Maallikot paljastavat itsensä mm. ottamalla Raamatun kokonaan ohjeellisena.

Tämän näkemyksen kannattajia löytyy nimenomaan Suomen ev.lut. kirkon johdosta. Ohjeellisia Raamatussa ovat lähinnä ”kultainen ohje” ja ”rakkauden kaksoiskäskey”.

”Sentähden, kaikki, mitä te tahdotte ihmisten teille tekevän, tehkää myös te samoin heille; sillä tämä on laki ja profeetat” (Matt.7:12).

"Rakasta Herraa, sinun Jumalaasi, kaikesta sydäimestäsi ja kaikesta sielustasi ja kaikesta mielestäsi". Tämä on suurin ja ensimmäinen käsky. Toinen, tämän vertainen, on: 'Rakasta lähimmäistäsi niinkuin itseäsi' " (Matt.22:37-39).

2. Raamatun valitut palat. Raamattua kannattaa opiskella paljon. Kuitenkin tässäkin näkemyksessä jää paljon Raamatusta "katveeseen". Kaikella ei ole samaa painoarvoa. Papeilla ja muilla julistajilla on "mielitekstinsä", joita he toistuvasti käsittelevät. Herätysrintamapuolella nämä liittyvät uskoontuloon ja uudestisyntymiseen. Pyhitys- ja kilvoitustekstit mm. jäävät vähälle huomiolle. Tämä "valikoiva" Raamatun käyttö on hyvin yleistä. Raamattu ei ole kokonaisuutena käytössä, vaan Raamattuna on "Raamatun valitut palat".

Vaikka tämä näkemys on merkittävästi parempi (ja raamatullisempi) kuin ensimmäinen, silläkin on suuret puutteensa. Johannes Kastaja oli tavallaan Herodeksen "hovisaarnaaja". Kuinka Herodes suhtautui tähän karuun erämaan profeettaan?

"Sillä Herodes pelkäsi Johannesta, koska tiesi hänet vanhurskaaksi ja pyhäksi mieheksi, ja suojeli häntä. Ja kun hän kuunteli häntä, tuli hän epäröivälle mielelle monesta asiasta; ja hän kuunteli häntä mielellään" (Mark.6:20).

Tämä raamatunkohta antaa Herodeksesta melko myönteisen kuvan. Hänhän kuunteli Jumalan miestä – jopa mielellään. Mutta muut käännökset antavat valoa tähän kohtaan; Herodeksen suhtautuminen oli "valikoivaa":

"kuuli häntä monessa asiassa" (Biblia). Myös King James kääntää samoin: "he did many things". – Herodes kuuli Johannesta monessa asiassa ja teki monia asioita, kuten Johannes opetti, mutta ei kuullut siinä tärkeimmässä, Herodiaan asiassa. Tämä "valikoiva" suhtautuminen koitui Herodeksen kohtaloksi; Herodes surmasi Jumalan miehen, jota hän vielä äsken kuunteli mielellään. Myötämielinenkin ihminen löytää tiukan paikan tullen itsensä saatanan tekoja tekemästä. Meidänkin on kohtalokasta tyytyä vain "Raamatun valittuihin paloihin".

Toinen hallitsija, joka tyytyi Raamatun valittuihin paloihin, oli maaherra Feeliks.

"Muutamien päivien kuluttua Feeliks tuli vaimonsa Drusillan kanssa, joka oli juutalainen, haetti Paavalin ja kuunteli hänen puhettaan uskosta Kristukseen Jeesukseen. Mutta kun Paavali puhui vanhurskaudesta ja itsensähillitsemisestä ja tulevasta tuomiosta, peljästyivät Feeliks ja sanoi: "Mene tällä haavaa pois, mutta kun minulle sopii, kutsutan sinut taas" (Apt.24:24-25).

"Minun kansani joutuu häviöön, sillä se on tietoa vailla" (Hoos.4:6; Saarnivaaran käänn.).

"Koska he vihasivat tietoa, eivät valinneet osaksensa Herran pelkoa eivätkä suostuneet minun neuvooni, vaan katsoivat kaiken minun nuhteluni halvaksi, saavat he syödä oman vaelluksensa hedelmiä ja saavat kyllänsä omista hankkeistaan" (Snl.1:29-31).

"Osta totuutta, älä myy, osta viisautta, kuria ja ymmärrystä" (Snl-23:23).

Saatana itse on pelottava esimerkki Raamatun valikoivasta käytöstä. Hän esiintyi Raamatun tuntijana ja opettajana. Kiusatessaan Jeesusta (Matt.4. ja Luuk.4.) saatana poimi nerokkaasti tilanteeseen valittuja paloja Raamatusta. Se, että tuodaan esille yksittäisiä raamatunkohtia, ei vielä takaa esityksen raamatullisuutta, Jos uskova tuntee Raamattunsa vain osittain, Saatana pystyy häntä naruttamaan toistuvasti – Jumalan sanalla!

Valikoitu Raamatun käyttö synnyttää lahkoon toisensa jälkeen. Kun taas kokonaisvaltainen Raamatun opetus luo avarasydämissä ”ekkleσιαuskovia”.

3. Raamattu on kokonansa totuus. ”Sinun sanasi on kokonansa totuus” (Ps.119:160).
 ”Pyhitä heidät totuudessa; sinun sanasi on totuus” (Joh.17:17).

Raamattu on kokonaan Jumalan sanaa ja ilmoitusta. Koko Raamattu on otettava vakavasti. Jo lähetyskäsky edellyttää systemaattista opetusta:

”Menkää siis ja tehkää kaikki kansat minun opetuslapsikseni, kastamalla heitä Isän ja Pojan ja Pyhän Hengen nimeen ja opettamalla heitä pitämään kaikki, mitä minä olen käsenyt teidän pitää” (Matt.28:19-20).

Nimi ”opetuslapsi” kertoo osaltaan, että painotus on opetuksessa. **Jeesus ei pitänyt ”hartauksia”**, vaan hän opetti, opettamasta päästyään opetti. Näin meidänkin tulee tehdä.

”Te eksytte, koska te ette tunne kirjoituksia ettekä Jumalan voimaa” (Matt.22:29).

Paavali ja Pietari taas katsovat, että pakanoiden syvä alennustila johtuu ”tietämättömydestä”:

17. Sen minä siis sanon ja varoitan Herrassa: älkää enää vaeltako, niinkuin pakanat vaeltavat mielensä turhuudessa,

18. nuo, jotka, pimentyneinä ymmärrykseltään ja vieraantuneina Jumalan elämästä heissä olevan **tietämättömyyden** tähden ja sydämensä paatumuksen tähden,

19. ovat päästäneet tuntonsa turtumaan ja heittäytyneet irstauden valtaan, harjoittamaan kaikkinaista saastaisuutta, ahneudessa (Ef.4:17-19).

”Niinkuin kuuliaisten lasten tulee, älkää mukautuko niiden himojen mukaan, joissa te ennen, **tietämättömyytenne** aikana, elitte, vaan sen Pyhän mukaan, joka on teidät kutsunut, tulkaa tekin kaikessa vaelluksessanne pyhiksi” (1. Piet.1:14-15).

Kokonaiseen Raamattuun liittyy olennaisesti myös kokonainen risti.

Kolmiulotteinen risti

Raamatun mukaan risti on ”kolmiulotteinen”, kun taas meille on välitetty kuva yksiulotteisesta rististä.

1. VANHURSKAUTTAMINEN. Syntiinlankeemuksessa ihminen joutui eroon Luojastaan ja Jumalastaan. Jeesuksen ristinkuolema teki mahdolliseksi yhteyden solmimisen uudelleen (Room.3:23-24). **Jeesuksen vanhurskaus tulee ristin kautta uskovan osaksi.**

2. PYHITYS. Uskova saa pukeutua ristillä hankittuihin lainavaatteisiin – päivittäin (Room.6:3-4). **Jeesuksen pyhyys tulee ristin kautta uskovan osaksi.**

3. VOITTOTAISTELU. Golgatalla käytiin raju taistelu. Siellä Jeesus kävi voitollisen taistelun kaikkia pimeyden valtoja vastaan. Tapahtui kaikkien aikojen ”aseistariisunta” (Kol.2:15). Uskova pääsee Jeesuksen voittosaattoon, ”triumfiin” (2. Kor.2:14). **Jeesuksen voitto tulee ristin kautta uskovan osaksi.**

Kristus ei ole jaettavissa. Vanhassa liitossa pääsiäislammasta piti syödä ”kokonaan”. Uuden liiton pääsiäislammasta on Kristus (1. Kor.5:7).

KATSO, JUMALAN KARITSA!